

... pristojana iđe.
... učinju se na temelju
nog članka III po dogovoru.
... za predbrojbu, oglaša iđe.
... sa napominkom III polož
ja pošt. Stedionice u Beču
admiistraciju liste u Puli.

... načrta valja točno os
ti im, prezime i najbližu
postu predbrojnika.

... list na vreme ne primi,
... to jevi odpravnost u
uren platu, za koji se
plača postarina, ako se ka
na napis „Reklamacija“

zvognog računa br. 847849.

Telefon tiskare broj 38.

Odgovorni urednik i izdavatelj Jerko J. Mahulja.

NAŠA SLOGA

Poučni, gospodarski i politički list.

„Slogom rastu male stvari, a noslova svoj potvar!“ Narodna poslovica.

Izdati svakog četvrtka

o podne.

Nefekani dopisi se ne vraćaju

u nepotpisani ni tiskaju, a

nefrankirani ne primaјu.

Predplata se postarinskom stoji

10 K u obče, 5 K za seljake,

III K 50, odn. K 250 na

pol godine.

Izvan carstvene vlade postarina.

Plaća i otplate se u Puli.

Po jedinstveni broj stoji 10 h., zato

stali su li, kolli u Puli, toll

izvan iste.

Uredništvo i uprava nastoji se

u Tiskari Luginja i dr. prije

J. Krmpotić i dr. (Via Giulia

br. 3), kamo neka se naslovaju

svoja pluma i predplatite.

Odgovorni urednik i izdavatelj Jerko J. Mahulja. — U nakladi tiskare Luginja i dr. u Puli ulica Giulia 1. — Glavni suradnik prof. M. Mandić u Trstu (Via Crociera br. 1, II. kif).

Movovanje cara i kralja u Bosnu.

Prije kakvih dvadesetak dana priobčio u jednom bečkom listu dvorski savjetnik predsjednik kluba „Jugoslavenske sveze“ carevinskog vjeću u Beču zastupnik r. Ploj članak, u kojem je prorekao skoro povjatanje cara i kralja Frana Josipa u nečavnu pripojeno pokrajini Bosni i Hercegovini. Ta iznenadna vlast izazvala je veću pobudjenje a bila je odmah od službenih i poluslužbenih listova oprovržena: u dvorski savjetnik Ploj bio je dobro učen jer će se njegova vlast obistiniti u malo.

Sada jo naime gotova činjenica, da će vladar posjetiti svoje nove pokrajine u koncu ovoga mjeseca.

Važni moraju svakako biti razlozi, koji ovuku siedog vladara, u sami predvečer njegova osamdesetogodišnjice, na priljeno ugo i naporno putovanje u rečene dvije hrvatske zemlje.

Nećemo, da izpitujemo te razloge, jer smo upućeni u duboke diplomatske tajne, te hoćemo, da priobčimo našim čitateljima program tog visokog posjeta.

Car i kralj boravi ovaj par u Budimpešti, odakle će krenuti dne 29. maja na put za njega tegotni put. Dne 30. maja u sati u jutro slijediće u bosanski Brod, gdje će ga dočekati i pozdraviti poglavari emlje, vojni nadzornik, general Várešanin i pratnjom. Dvorski će vlak putem do Sarajeva stati na postajama u Doboju, Želici i Visokom. U Sarajevo će stići u 5 sati poslije podne. Na spomenutim stanicama pozdravit će kralja oblasti i narod, a u Sarajevu dočekat će ga predstavnici svih gradijanskih i civilnih oblasti, deputacije i gradjanstvo. Kralj će se sa pratnjom uvezti u kočiji sjajno oključnim putem od željodvora do Marijina dvora, gdje će biti učenje dvorski sator. Tu će stajati generalitet, počastna kompanija, vrhovni predstavnici oblasti i svećenstvo. Kralja će po-

zdraviti načelnik Kulović. Zatim će se kralj se odlučiti do 25. t. m., jer tako zahitjova parobrodarsko društvo odgovor do toga dana, koji parobrod će nam staviti na put u Sarajevo. Ako se takodje bakljaju i serenada. Dne 1. junija prije podne dijeti će kralj u velikoj dvorani zemlje vlade audijenciju i primati poklonstvo. Dan vojničke smotre i posjeta raznih zavoda nije još točno ustavljen. Vjerojatno je, da će kralj 2. junija posjetiti glasovito lječilište Iliča.

Dne 3. junija u jutro u 6 sati oduputovat će kralj Željeznicom u Mostar, te će se putem zaučaviti u Konjici i Jablanici. U Mostar će stići u 11 sati prije podne. U 7 sati na večer oduputovat će kralj iz Mostara. Nije još odlučeno, da li će se kralj vratiti izravno preko Sarajeva i Broda u Beč, ili će krenuti preko Gruža Indom do Trsta i odantle željeznicom u Beč.

Predstavnici svih stranaka u Bosni u svojim novinama oduševljeno pozdravljaju dolazak cara i kralja a pučanstvo bez razlike vjere pripravila se u velike, da što čestnije i svečanije dočeka svog Vladara.

Za danas javljamo toliko, a u budućim brojevima potanje, koji će sve taj dan doći u Cres i zabave tamu.

Pogled po Primorju.

Puljsko-rovinjski kotar:

Izlet u Cres. Prigodom godišnje glavne skupštine Družbe Sv. Ćirila i Metoda, koja će se ove godine dne 5. junija obdržavati u Cresu, priređuje ovđešnja podružnica Družbe toga dana izlet u Cres posebnim parobrodom. To će biti izlet u istu svrhu, kako je to bilo godine 1907. u Pazin, koji već licanstveni izlet nam je još i danas živo u pameti i radi ogromnog broja učestnika i radi neopisivog oduševljenja. Zato već danas upozorujemo sve naše za taj izlet u Cres i pozivamo, da već sada kupite prevoznu kartu. Cijena je ustanovljena na 3 kruna tamo i natrag. Treba kupiti kartu već sada zato, da se znade koliko će nas ići, po čemu će se ustanoviti koji će se parobrod učeti, veći ili manji. Sve to ima

hod. Da ne raspirenjemo više strasi radi nekih žalostnih pojava medju našim redovima u najnovije doba, za danas moramo ispraviti tvrdnju dopisnika „Gorice“, da je na koncertu bilo najviše Slovenci, onda Čeha i tek par zastupnika puljskih Hrvata. U to sigurno nevjerojati ni ovđešnji ni vunjski Slovenec, jer od oko 700 prisutnika na koncertu — kako i sam dopisnik tvrdi — vidjeli samo par zastupnika Hrvata, znači biti slije kod zdravij odjelu i nepoznavati ovđešnje prilike. Tu tendenciju tvrdnju ne ispravljamo radi Hrvata, jer mi u Puli do sada nikada nismo brojili pojedino skupino slavenskih plomena, nego smo svi skupno uživali i veselili se svakom našom uspjehu, koji smatrasmo zajedničkim. Tako će ostati i nadolje. Želi li koji da s ambicije kakve ili inada smuti naše dosadanje kompaktne redove, neka istupi otvoreno, pak ćemo se razgovarati. Radi svega toga ostalo netočnosti spomenutog dopisa ne ispravljamo, ali ako nas potegnu za jezik progovoriti ćemo. U ostalom Inj dopis je „hvala liepa“ gosp. Krmpotiću!

Hrvatsko kazalište. U nedjelju 22. t. m. predstavljat će se u Narodnom Domu „Gosp. Diplona peče savjest“, komedija u 3 čina. Upozorujemo naše občinstvo, da će taj komad predstavljati sami glumci bez diletanata, što nam je zalog da će komedija biti igrana sa uspjehom u svakom pogledu. Uz to ova predstava je predzadnja u ovoj sezonji.

Odsudjen izazivač. Dne 15. o. m. vršila se na okružnom sudu u Rovinju razprava proti talijanskemu izazivaču Antonu Depicolu iz Krka, koji je opetovno u Štinjanu uvredio tamošnjeg župnika voleč. Antuna Gjinčića, pozivajući narod neka mu pomognu baciti iz kuće ovoga popa, proniknjući Boga i Svetce i vječu: „Živili Talijani a g... želavima!“ Državno odvjetništvo tužilo ga radi zlodina uznemirivanja vjerouzakona i radi prekršaja bunjenja po-

li

ili se za to užvrditi, da su narod naš ili odnosno crkva biseri od vajkada pristojeg njih prava?

Takovo tvrdnji protivila bi se kršćanski uzgojena savjest. Tko nije u stanju, da vrši svoje pravo, nemože se smatrati, da ga se odrečko.

A u takvom položaju nalaze se skoro sva crkva širom Istre, jer uz male iznimke kod svih jo nestalo tečajem vremena slavenski bogoslužni knjiga, a da se povržani za to činbenici nisu potrudili prekršiti nove.

Tom okolnošu hoće, da se okoristi u našoj zemlji onaj živalj, koji idje za našodnosnim uništenjem našega puka, te radi toga hoće, da mu svuda izčupa njegov jezik i usili svoj.

Crkvena oblast najnovijim svojim nastojanjem, da koliko više skri i ograniči slavensko bogoslužje, postavila se u službu naših narodnih protivnika.

To nastojanje mi nemožemo smatrati,

Slavenski bogoslužui jezik u Istri.

(Nastavak)

Nije dvojbe, vodila njih je kod toga posljeta Prorokova pobuda: „Hvalite Gospoda u svim jazicima, pohvatali jevo vidi judiće“, vodila njih je kod toga Provvidnost Božja ona ista, koja je i Apostolom vasioće crkve dale dar jezika, kad su poteli navještati rječ božju i uvezlati slavu Boga i Isusa Krista, Spasnu misiju.

I gle čuda! što neuzmognu čete oborunžani teutonski Kržarci i s njima zdrženog zapada, to učini rječ slavenskih kalufjera, te od sjevernog do jadranskoga i egejskoga mora zanimje zrakom složni glas slavenskih plomena: „Slava v vježnji Bogu“. I „Vjeruju v jedinoga Boga“.

A što Rim? Kadno griešni jal i zlobna sebičnost latinskih i teutonskih biskupi dočljeli naše Apostole kao heretike i razkolnike u vježni grad, Provvidnost božja htjede, da osvadnici njihovi padnu raz-

kirkiani a hramom Sv. Petra odjeknu slavski poj Bogu stvoritelju, navještajući toku cijelom svetu da je Bogu ugodan taj glas, ma gdje i jedan Slaven bio, te da latinski jezik ne dopire sam do Njega.

„Visok nad vježni jaziki Gospod, i nad nebesi slava jego“.

Petrovi nasljednici, uvidjavajući i smatrajući jezik sredstvom za uvezljevanje „Gospod“ i širenja Njegovih crkava, dadose oblasti Sv. Ćirilu i Metodu, da i dalje šire rječ božju slavenskim pucima, uporabljajući kod toga slavensko bogoslužje.

I nek se zabilježi, da uporaba slavenskog bogoslužja nije nikada, do danas, bila ograničena na pojedino crkvene obitelje.

Tako je eto i u Istru sa dolaskom hrvaćkog pučanstva došlo u uporabu i slavensko bogoslužje.

Svjedoče nam to mnogobrojni spomenici po crkvama naših a svjedoci i obstojeći, da još i danas u većem dijelu

naših crkava je u uporabi tako zvani „Šećavet“, koji nam je prenio u latinsku slavu dio bogoslužja prije obstojećeg jedino u gngoljskih sloviju.

Jas u početku XVII. vleka u cijeloj bliskoj skupini koparskoj nisu bilo nego tri župe, u kojih je obstojalo latinsko bogoslužje, dočim u svih ostalih bilo je slavensko. Posvjedočava nam to koparski biskup Nardini, rodom Padovanc, u svojoj „Corografia ecclesiastica di Capodistria“.

A ako je tako bilo u onom dijelu Istre, kojim je vladala mletačka skupnovladvad, time više se to mora smatrati obstojećim za ostali dio Istre, koji nije spadao pod tu upravu.

Ja li iz toga u gdjejkoh naših crkava radi pomanjkanja slavenskih zlobnom rukom uništenih bogoslužnih knjiga, radi pomanjkanja užadno produku u gngoljskim pismenim svetonicom, ili radi nemara ovih, da so sami u istih poduze, dioničeno ili posve izčeznulo slavensko bogoslužje, može

činjena time, što je pozivac Talljane na
navalu proti Slovenima.

Sud, komu je predsjedao savjetnik g.
Harabaglia rješio ga je zločina a ćudsuo
ga radi prekršaja bunjenja na 14 dana
zatvora sa dva posta.

Voloski kotar:

† Miroslav Grosman. Iz Kastva nam
dolazi tužna vijest, da je tamo preminuo
dne 14. o. m. nakon dugotrajne težke bo-
lesti providom Svetotajstvima umirućih u
65 godini svoje dobe g. Miroslav Gros-
man, ravnatelj dječačke pučke škole u miru.

Pokojni Miroslav posvetio je sav svoj
život usugjo naše djece u onom gradu i
susjednih poreznih občina jer je tumači-
teljevao i dužno vršio svoje težke dužnosti
od rane mladosti pak sve do svog umi-
roviljenja. Marijiv, točan i radišan bio je
nesamo u školi, već i u svim tamošnjim
narođnim društvinama. Uspješno i blago-
tvorno djelovanje naše „Bratovčine hri-
vatskih ljudi u Istri“ uzko je sklopano sa
blagopokojnikom, koji je obnašao dugi niz
godina službu njezinog blagajnika. Isto
tako radio je marijivo i požrtvovno u od-
borih drugih domaćih društava, to će svi
težko očititi njegovu smrt. Blagom i do-
brom Miroslavu bila laka mila mu ka-
stavskia gruda a njegovo dječiće naše is-
kreno saučeće.

Mošćenice, mjeseca maja 1910. Nek
ovo par redaka služi na čast onima, kojih
se tiče! Novjerajatno je, ali istinito, da u
školskom pogledu u 90 (devetdeset) godina
ne samo da nismo napredovali, nego smo
jos nazadovali, kako je razvidno iz slijedećega:

Pred 90 godinu bio je ovde prvi učitelj
svetovnjak Zahn Petar iz Goričke, koji je
imao oko 40 djece, pa su ta djece dva
puta na dan pohodjala školu. Sada nakon
90 godina je isto jedan učitelj, koji ima
preko 200 (dvjesto) djece, koja polaze školu
samo dva, tri puta na tjedan. Imu škola
ne samo u Istri, nego i u ovom kotaru
(Voloskom) dvo, tro, dapače i četveraput
rednih, u kojih mjestih ne bijaše nikakvog
učitelja, dok u Mošćenicah bijaše učitelj
svetovnjak. Da bi bile Mošćenice gdje god
u Sibiriji; nebi bilo zamjere, ali se nalaze
u Liburniji pri moru, a k tomu jošte na
mediji lječilišta Lovran, između koga i
Mošćenica je preko 100 (sto) djece bez
škole. Da bi bila škola u Dragi Mošćenici,
za koju se već radi desetak godina,
sve bi djece polazila školu. Najzabiljnija
mjestu inaču jedno i dvorazrednu šku a
Mošćenica sjelo općinskog glavarstva se
preko 200 djece samo jednorazrednu, a
Mošćenica Druga sa preko 100 djece ni-
kakve škole. Općinsko glavarstvo Mošćenice
imade sposobne djece za šku 500 (petsto)
a samo dva učitelja, jedan u Bersetu a
drugi u Mošćenicama. Na temelju ovoga,
nije od velike zamjere, da u sadašnjem općin-

da je nadahnuto od Bože i po Božu, nego
od neprljatelja. Njegova i Njegove crkve.

Hoće li crkvena oblast da i nju ubro-
jimo u neprljatljive našega naroda?

Ako to želi, neka proslidi na započetom
putu, ali tada će bit ona odgovorna pred
Bogom za sve sablazni, koje nastanu u
duši naših.

U tvrdoj nadi, da crkva naša ima biti
majkom svih naroda, mi se evo utičemo
Fresjetlosti Vašoj preponiznom molbom:

1. da uznaštoji kod Kongregacije vrhu
obreda o ukinuću odredbe 5. augusta 1898.;

2. da narodi našem, a po tom i svim
našim crkvam bude priznato i uzdržano
slavensko bogoslužje.

Pasin, dne 30. junija 1903. *

Spomenica i molba Hrvata i Slovaca
Istre po njihovli predstavnicih.

Vidješto sve Talljani Istru, naročito
oni od pokrajinskoga odbora, proti slav-
enskoj službi Božjoj u crkvah Istru po-
duzimaju; znajući da imaju i u tom svojoj

skom zastupstvu sastojecem od 24 zastup-
nika, jé skoro polovica nepismenih.

Vi plaćate školske namete, da se šnjima
drugi ekspozite, a vi spavate u tmini. Pro-
budit će se i zahtijevajto od oblasti, da vam
dadu po zakonu šku, da tako usrediti
vaše mladje sa znanjem, jer poslovica već
„Znanje je imanje!“

Prijatelj prosejlo.

Pazinski kotar:

Pčelarski tečaj u Pazinu.

Učitelj pučke škole u Pazinskim Nova-
kim bavi se od više vremena pčelarstvom,
velikim zauzimanjem i trudom i razborom.
Oblasti su mu to već ponekle i priznale
podporom; ali žali Bože nedostatnimi,
jer je naš gosp. Lovro Tomašić mnogo
toga potrošio nabavljajući razna ulista i
spreme i učeti se dak u Beču razložnom
pčelarstvu, o čem imma krasnu svjedocbu.
Tomašićev med izvrstan je sa svake
strane, prava pravcata lječarija.

Gojenje pčelarstva u našoj zemlji, u
većoj mjeri i fakcionalismu načinom, moglo
bi biti na veliku korist našemu puku, jer
je pčelica s jedue strane živi primjer ne-
umornoga rada, alkumu štetnoga, a s
druge strane plod njezinog truda može
dobro porabit u obitelji i za prodaju.

Mnogo krajeva Istra su miomirisnimi i
ljekovitim travama i cvjećem baš su kap
od Boga doni za pčelarstvo na veliko.

Noša „Gospodarska Sveca za Istru“

svratila je pozornost i na tu granu javne

privrede i na učitelja, koj se njom bavi

velikom ljubavlju.

Tako je došlo, da se je pobudom Go-
spodarske Sveze za Istru imalo u Pazinu
prva četiri dana ovoga mjeseca vrlo us-
pjeli pčelarski podučni tečaj, a to na „Du-
bravici“, državnom uzor-gospodarstvu,
kojim upravlja svake hvale dostojni gosp.
Fran Trampuž, putujući učitelj gospo-
darstva.

Području je dao poglavito gosp. Lovro
Tomašić o pčelarstvu, a mnoge druge
koristne stvari seoskoga gospodarstva
potakao je polaznicima sam g. Trampuž.
Zauzimanje za nauku bilo je vrlo veliko
i uspjeh poduke podpun, osobito kao po-
buda za dalje djelovanje u tom pogledu.

Nemilim slučajem dogodilo se je neka
nesporazumijenje gledje dašlanika na toj
tečaji, od strane nekih kotarskih gospo-
darskih zadruga, koji bi bili imali, recimo
tako, službeni poči na spomenuti tečaj.
Hotomične krivnje nije bilo ni od Sveze,
ni od onih zadruga. Drugi put će se i
taj nedostatak popraviti.

Broj polaznika bio je za ovaj prvi put
velik. Osim samo dvojice od učitelj-
skog stališta, svi su drugi bili seljaci, a
medju njima i takovi, koji se već sami
bave pčelarstvom iako u manjoj mjeri.

„Gospodarska Sveca za Istru“ dala je

cieli trošak nabave nekih pčelinjaka i

uporiste kod prerasličnih predstavnika dr-
žavne vlasti; znajući također da Talljani
radio sve sporazumno sa biskupom Flappom
i njegovom desnom rukom kanonikom Pe-
terom, Inočem a. kr. kotarskim akolskim
nadzornikom; i sluteć, no bez razloga, da
tada novi Tršćansko-Koparski biskup Dr.

Nagl, kao poseve vladin čovjek, ido za po-
svećenja uniještenjem slavenskoga bogo-
služja u svojoj biskupiji; — političko društvo
u Hrvate i Slovenace u Istri sporazumno
sa hrvatsko-slovenskim zastupnicima, kao pred-
stavnici velike većine naroda Istru, odlučilo
je da i ono svoju učni. Jedna zastupnik
sastavio je spomenicu-molbu hrvatskim jo-
zikom, a drugi ju preveo na talljanskij jezik,
posto blješe pregledana i popunjena, od
nojboljega poznavanca u predmetu blago-
pokojnoga Dra. Frana Volarčića i od jed-
noga drugoga velepredstavnika blago-
pokojnoga Dra. Franu Volarčiću.

Tu spomenicu-molbu dalo se je tiskati
hrvatski i talljanski mjesecu septembru
skuplje Krčko.

Tu spomenicu-molbu dalo se je tiskati
hrvatski i talljanski mjesecu septembru
skuplje Krčko.

Tu spomenicu-molbu dalo se je tiskati
hrvatski i talljanski mjesecu septembru
skuplje Krčko.

sprava najmodernije vrati, te će služiti
kao uzor i pri budućem kojem podučava-
nju, jer ovo što je bilo nije poslednje.

Donašamo imena počasnika tog našega
prvoga podučnog tečaja o pčelarstvu u
Istri i krajeve od kuda je koji,

1. Ladavac Josip, 2. Gortan Anton, 3.
Baćac Josip, sv. iz Bernia; 4. Antonac
Petar Josip Antunov iz Livada; 5. Tončić
Ante Čekin, 6. Fakin P., oba iz Zrenja;

7. Lazarac Mate pok. Juris, 8. Macuka
Josip, 9. Banovac Valentin, 10. Kopitar
Marko, sv. iz Supetra u Šumi; 11. Mi-
kulić Anton iz Previža; 12. Francetić Ja-
kov, 13. Buletić Josip, oba iz Boljuna;

14. Matetić Liberat, 15. Ujević Petar, 16.
Guštin Rikard, 17. Ujević Josip, sv. iz
Pazina; 18. Opatić Fran, 19. Bašić Mate
oba iz Cerviša; 20. Glavač Blaž iz Bi-
čići (Barbanština); 21. Prodan Ante iz
Buzeta-Sv. Ulrik; 22. Vivoda Ante iz
Buzeta-Práčana; 23. Klarić Anton iz Bu-
zeta Jurčići, 24. Prodan Josip iz Buzeta-
Prodani; 25. Kremerić Anton iz Kornića
(Krk); 26. Tuhan Anton i 27. Ritoša
Josip, oba iz Trviža; 28. Počkaj Josip iz
Podgrada-Slopa; 29. Križman Anton iz
Podgrada-Tublje; 30. Velikonja Barbara
(učiteljica za ručne radiove) Pazin; 31.
Dujmović Jure iz Baške; 32. Gržinić Ivan
iz Huma; 33. Rubeša Marjan iz Kastva;
34. Modrušan Liberat iz Žminja; 35.
Žmuc Ivan iz Pozina; 36. Škerl Egidij
iz Zarečja; 37. Cvitan Josip iz Berma-
Roči; 38. Maretić Mate iz Novaki (Po-
zinski); 39. Brajković Stefan iz Berma-
Vela Traba; 40. Čelić Josip iz Krk.

Prema tome diele se polaznici po sud-
benim kotarima i mjestnim občinama
ovako:

I. Sudb. kotar Kopar: —
II. » » Poreč: —
III. » » Buje: —
IV. » » Motovun: mjestna
obč. Oprtalj

V. » » Buset: mjest. obč.
Buset

VI. » » Podgrad: mj. obč.
Podgrad

VII. » » Volosko: mj. obč.
Kastav

VIII. » » Labin: —
IX. » » Vodnjan: mj. obč.
Barban

X. » » Pula: —
XI. » » Rovinj: —
XII. » » Lošinj: —
XIII. » » Cres: —
XIV. » » Krk: mjest. obč.

Krk

XV. » » Piran: —
XVI. » » Pasin: mjest. obč.

Pasin

Tinjan

Žminj

Boljun

Ukupno

40

Iz tog pregleda
dučavanju morati po vremenu,
žati po raznim sudbenim kot-
bude pristupačnje. A to će osobito
biti u Voloskom i Krčkom kotaru, pa-
u nekim drugim, gdje imaju već po ko-
peštar, koj se bavi racionalno sa pčel-
stvom. Neostajmo pri prvom pokušu.

Predavanja u Pazinu. Dne 14. V. č-
zao je predavanje Dr. M. Bego o Dalm-
aciji sa oko 80 svjetlih slika. Predava-
ju se kratke opisivanje slika iznatac ujed-
važnije događaje iz povijesti naše u Dal-
maciji. Na koncu predavanja podao je
kratkih crtama svoje dojmova o našem
narodu i u opću u Dalmaciju.

— Dne 22. V. u nedjelju predava-
či grozno i grozno je grozno
Fr. Sloković o kulturnim i socijalnim po-
likama hrv. i slov. naroda u Istri. Za
predavanje pojedinog naroda od važnosti je
da poznai, i svoj vlastiti život; jer će
onda značiti ravnati u svom radu i životu.

Poziv
na glavnu godišnju skupštunu područ-
nog Družbe sv. Cirilla i Metoda u
Istri, koja će se obdržavati dne 22. maja
1910. u 4 sati poslije podno u kući
Jakovu Buretiću na Boljunkom polju u
slijedećim dnevnim redom: 1. Poziva
predsjednika, 2. Izvješće tajnika, 3. Izvješće
blagajnika, 4. Izbor odbora, 5. Slučaj
prijeđlozi.

Porečki kotar:

Na platu za Družbu. Prigodom vje-
danja gce Mirice Divjak iz Motovuna u
g. Petrom Matijašićem iz Livada sahran-
je medju ploviljima za Družbu K 16
koje nam je poslao g. Gjuro Vranjac.

Koparski kotar:

Iz Materije javljaju nam, da je po-
slijednja zabeza tamošnjeg „dopravljatko-
vatrogasnog društva“ vrlo krasno uspjela.
Kod zabave sudjelovalo je pjevačko društvo
„Gorska vila“ iz Podgrada, pjevačko dru-
štvo „Zvezda“ iz Herpelja i pjevačko dru-
štvo „Venec“ iz Kozine. Sva tri društva
natjecala se krasnim i mitologlasnim pjevom,
koji je mnogobrojno posjetio zabave vrlo
ljevo zabavljalo. Posebna hvala ide novo-
ustrojenom glasbenom društvu „sokolska
glasba“ iz Herpelja, koje premdu još po-
sve mlado, vrlo krasno svoju težku zadacu
na obču zadovoljnost riešilo.

Odbor vatrogasnog društva - zahvaljuje

se srdano svim pjevačkim društvima i
„Sokolskoj glasbi“ kano i rodoljubnom ob-
činstvu na bratskom sudjelovanju i na
mnogobrojnom posjetu.

Zabava u Tršćaku. Zabilto ali rodo-
ljubno našo selo Tršće, u občini Mare-
zige, koje je letos nakon velikih muk
doslo do toli željene pučke škole, hode, da
so i ono izkaže i da pokaze, da nije po-
slijednje medju svajini i latarskimi sostricama.

,Svetom otcu papi Piju X.
Spomenica i molba Hrvata i Slovaca Istru
za staroslavensko bogoslužje u Tršćansko-
Koparskoj i Porečko-Puljskoj biskupiji.

Sveti Oče!

Odluka i odgovor svetoga zabora za obrede,
tijeko se porabe slavenskoga obredoslo-
voga jezik, od 5. augusta 1898., 14. au-
gusta 1900. i 14. marta 1902., doslo su
do znanja tukodjер svjetovnjaka u svih po-
krajinali, u kojih stanuju Hrvati i Slovenci,
pa tako i do naših stanujućih u Istri, a po-
sabno u Tršćansko-Koparskoj i Porečko-
Puljskoj biskupiji.

Potpisani, uvjereni, da tumače raspolo-
ženje, minjonje, želje pravili vjernika Hr-
vata i Slovaca u biskupijah Istri, u kojima
se tko porabe slavenskoga obredoslo-
voga jezik, dolazio koli ponizno toli otvoreno
ovom spomenicom i molbom pred Vašu Svetost,
biskopom providnošću nedavno uđignutu na
nevijenu Stolici sv. Petra, uvjereni da će
biti uslišani.

(Slijedi.)

članačko, druživo pravilo se na prvu zabavu, uz sudjelovanje drugih bratskih učitava prirediti u nedjelju dne 26. juna o. g. Marijiv odbor dao se je već na posao te odabrao vrlo prikladan prostor pod vrednim nebom a nadčekl širokim granama drevnih hrastova. Za sudjelovanje običaće jurve nekojaj susjedna pjevačka društva a odbor se nuda, da će se i druga pozivu odazvati te tako prvu zabavu u rođubnjih Tršćakša što više uvezlicati.

Iz Vrha kod Bazeta. Pa nadodje i taj koli očekivan i dan t. j. dan blagoslovu naše nove škole na Vrhu. Već je u predvečerje po Vrh razsvjetljen a mužari gruvali da je groza. Oko podne u nedjelju poteli dočasni gosti iz bliza i daleka, među kojima osobito izščemo gospodina narodnog zastupnika Sancinu Ivana i Šimu Červaru. Podnijela nas i sokolska glazba iz Buzeta te pjevačko društvo „Mira“ iz Ždrenja našu šku s g. učiteljem Fakinom. Domaći zupnik veleč. g. Franjo Peršić iz večernje u pratinji veleč. g. Tonkovića župe upravitelja iz Račica, uputio se sa procesijom iz župne crkve prema školi okićenoj izvana i iznutra zelenilom i trobojnicama. Blagoslovu istu u svom govoru začao g. župnik, da bi škola u pravom smislu bila odgovara s svojom svetom vrste bi iz iste izlazili dječaci i djevojčice koji će biti čestiti krčani, čelik rodoljubi, pametni i vredni gospodari. Gosp. Sancin pretučao puku od kolike potrebe i koristiti će biti škola. Sokolasi zasvirale neke komade a predsjednik otvorio zatim godišnju skupštinu sv. Ćirila i Metoda pozdravljivši doljenim rječima, da naše prilike upravo ogromnu masu naroda, na što vrli Ždrenjci odjavile nekejko omiljeli pjesme tako krasno da su svi ostali udivljeni. Krivo bismo uđimili ako ne bismo ovde spomenuli i našu školsku djecu koja si sa svojimi glasici osvijetlile lice. Zastupnik Červar poručio puku ovu podružnicu, rečito plaćanje članarine i ljubav do materinskog jezika. Iza skupštine zaplesa bogme sve što je od arta* do crnog mrača. Više nego jednom zape oko na zvoniku o ogromnu hrvatsku trobojnicu tu za priliku kupejenu, koja je svojim lepenjem pozdravljala sav sakupljeni načod. Ova dvostruka narodna svečanost ispalta je upravo krasno i na sveobče zadovoljstvo koli u moralnom toli u materijalnom pogledu, na čemu budi izrečena zahvala narodnom zastupniku gosp. Sancinu i Červaru, inim Šokolatom i velom pjevačkom društvu „Mira“. Napokon srdačna hvala svim i svakomu, koji su svi na tom prilikom posjetili i našu školu uvezlicati.

Javni sastanak. Zemaljski zastupnik g. Josip Valentini sazvao je za nedjelju dne 22. t. m. javni sastanak u Lavor — občina Marežige. Na sastanku će g. zastupnik izvestiti o položaju u zemaljskom saboru istre te protumačiti narodu važnost poduke u materinskom jeziku. Preporučamo točno našemu narodu one i susjednji občini, da mnogobrojno pohrli na taj važni sastanak.

Razne primorske vesti.

Hoće li uspjeti talijanska izložba u Kopru? Tršćanskoj „Eduinosti“ pisu iz Kopra: Kako svi znakovi kažu, naša „pokrajinska“ izložba će doživiti ogromni poraz tali u materijalnom koli u moralnom pogledu. Svi oni, koji su do sada posjetili tu izložbu, požalili su ulaznicu, što su ju platili, jer u istinu nije sva vredno pišlog oraha. Sva izložba je prava silka mizerije istarskog talijanstva. Na dan otvorenja jo izložbu posjetilo neko 1000 osoba, a u obično dane je jedva po par desetaka posjetilaca. Treba pominjati, da je na izložbi namješteno preko 100 činovnika i poslužnikalj. Koliko će sve to stajati može se izračunati. Uzasan desicit je neizbjegljivo.

Zahtježeni smo samo, iko će ga platiti. Slaveni poreznici istre moraju se sva- kako već unaprije najlepše zahvaliti, da im se podnese na izplatu račun, koji je učinjen bez njih. Gospoda su juši sami skuhali, neka gledaju, da ju takodjer sami poskrabu, a sko si pri tom opare usta, nas za to — nije briga!

Iz carevinskog vječa. Prošlog tjedna raspravljalo se u carevinskom vječu o promjeni poslovnika i o nekim prešnjim predložinama radi građanja i dogradnja na visokim školama. O prvom predmetu govorio je naš zastupnik Dr. Ribar vrlo lijepo i stvarno. U subotu je prihvjeta zakonska osnova o promjeni poslovnika u prvom čitanju a na to upućena odboru za poslovnik, nakon čega je predsjednik zaključio sjednicu i urekao buduće za 18. t. m. † Cecilia Grbno Mužilinova. Iz Marijagene u Pruskoj dolazi nam lužna vijest, da je čestitog i vrednog Frana Grbeca zadesila težka bol smrću ljubljene mu supruge Cecilije iz Kantride-Zaneta, koja je tamo umrla dne 12. t. m. Tako je eva naša Fran u 7 godina ostao po drugi put udovac, oslavši žalostan sa pet nejake sljedeći. Vrednom rodoljubu Franu Grbecu naše iskreno saudešće u njegovoj velikoj tuzi, a miloj pokojnici vječni mir i pokoj u dalekoj tujdi zemlji.

Tko zavlači sa rješenjem ravnopravnosti hrvatskog sveučilišta u Zagrebu, iz zastupničkih krugova primamo: Našu sveučilišnu mladež iz Istre i Dalmacije, koja polazi hrvatske sveučilište u Zagrebu, punim je pravom zabrinuta, što se toliko zateže sa rješitom ravnopravnosti ili reciprocite hrvatskog sveučilišta u Zagrebu sa ostalim sveučilištima u ovoj poli morarihi. Opravданa je posve njezinu zahrinutost i bojanjan, da njoj neće vrijediti u Zagrebu položeni izpit državni na obim fakultetima, niti da će njoj kod nas priznati strogi izpit, odnosno doktora prava ili filozofije. Odjate je i pokojna ostra palu s njezine strane i proti našim zastupnicima na carevinskom vječu. Ali oni, koliko nam je poznato, neuzeš za zlo nikomu pripišuju. Nezadovoljstvo mladeži njezinoj zahrinutosti sa svoju budućnost.

Nu mi možemo umiriti našu mladež, i uvjeriti ju, da su naši zastupnici u Beču učinili sve što im bježe moguće, a da bude to pitanje već jednom povoljno za nas rješeno. Današnji naši zastupnici posredovali su ustimeni i pismeno kod sve trojice postjednih predstavnika bogostavlja i nastave u Zagrebu a bečkoj vladi moralni su stalno već dodijeliti s upitima, predložima, molbama... i prietnjama u tom obziru.

Nećemo da upišemo nikomu od naših u dobro, ako se pitanje reciprocite našeg sveučilišta danas primaklo končno rješiti, ali priznat se mora hrvatskoj vladi prijavljenoj i dannenjoj, da su učinili ono što se jo od njih tražilo i da im je bečka vlada kopneno u surret došla.

Pitanje reciprocite bilo bi danas možda eterno rješeno, da se tim nezavlači bas tam, gdje se loga očekivati nebi bilo moglo.

Bečka se je naime vlasta (ministar bogostavlja i nastave) obratila na zemaljske poglavare Dalmacije, Koruške, Kranjske, Štajerske, Primorje, na predsjednika izpitne komisije u Beču za popunjene izpitne polozene na pravničkoj fakulteti, u Zagrebu itd. da izjave svoje mišljenje glede izjednačenja nauka i izpita na hrvatskom sveučilištu u Zagrebu sa austrijskim sveučilištima, pak da od svih tih poglavara ne do danas odgovorio nitko osim zemaljskog dobitnik stan u naravi.

Za lijecenje bolestnika bira takse, fiksirane u §§ 10. i 30. organizetskog pravilnika.

Za lijecenje bolestnika izvan okružja, od 2 km. od sjedišta pripada lijecniku prisobđuju od 64 fl. po km. (tour-retour) u inicijalno putnog troška na nekolim putovima, a na kolnim 40 fl. po km.

Zahtjeva se: usposobljenje u sveukupnom lijecništvu, austrijsko državljanstvo i poznavanje hrvatskog jezika. Lijecnik će držati lijekarnički ormari, ako mu to dozvoli politička oblast.

Cim općinski liječnik postigne definitivnost imade pravo na mirovnische dozvanku za sebe, udiočev i sročad polog zakona od 12./VIII. 1907. br. 42 l. p. z.

Drugi uvjeti razvidni su u organizetskem pravilniku u ovom uredu.

Može u redu opremljene prima potpisano do 30. lipnja 1910.

Nastup je službe 1. kolovoza 1910.

Glavarstvo općine.
PUNAT, dne 11. svibnja 1910.
Načelnik: F. Orlit.

POZIV

na redovitu glavnu skupštinu Ročkog društva za Štednju i zašnjovo u Roču registrirane zadruge na neograničeno jamčenje, koja će se obdržavati dne 29. maja 1910. na 2 sati poslijepodne u Roču u „Narodnom Domu“.

Dnevni red:

1. Čitanje, i odobrenje zapisanika zadnje glavne skupštine.
2. Izvješće odbora.
3. Odobrenje obraćuna za g. 1909.
4. Izbor novog odbora.
5. Izvješće o reviziji Zadružne Zveze.
6. Gradnja skladista.
7. Ustanovljenje podružnice na Lopoglavlji.
8. Slučajnosti.

Odbor.

POZIV

na redovitu glavnu skupštinu Gospodarskog trgovackog društva u Roču registrirane zadruge na ograničeno jamčenje, koja će se obdržavati dne 29. maja 1910. na 3 sati poslijepodne u Roču u „Narodnom Domu“.

Dnevni red:

1. Čitanje zapisanika zadnje glavne skupštine.
2. Izvješće odbora.
3. Odobrenje obraćuna za g. 1908. i 1909.
4. Izbor novog odbora.
5. Izvješće o reviziji Zadružne Zveze.
6. Slučajnosti.

Odbor.

Javna zahvala.

Prigodom smrti našega nezaboravnog oca

Miroslava Grosman

primili smo toliko iskaza sučuti i saudešće za koje budi ovđe svima izrečena topla i najiskrenija zahvala.

Posebna hvala veleč. gosp. Dru. Gaju Dabović, liječniku u Kastvu za njegovu pozdravnost i brižu tekom dugotrajne i težke bolesti miloga pokojnika, veleč. gosp. dekanu Franu Ryslavy i veleč. gosp. prof. Kuzmi Jendriću na više puta pruženim utjehama i okrepmama naše sv. vjere, mjestnoj. gg. učiteljima i učiteljicama sa školskom mladeži, ravnateljstvu i kandidatima c. kr. učiteljske škole, te svim onima, koji su nastojali, da nam ublaže našu tugu i bol, sproveđi premile ostanke do hladnog groba.

Od sreća svima hvala i od Boga plaća.
KASTAV, 16. svibnja 1910.

Rasevljena dječa.

Br. 2248/10.

Natječaj.

U komunalnoj maloj realnoj gimnaziji u Voloskom-Opatiji ima se početkom školske godine 1910./11. popuniti mjesto učitelja njemačkog jezika kao glavne, a hrvatskoga jezika ili klasične filologije ili historije i geografije kao sporedne stenke. U pomanjkanju tekova učitelja popunit će se mjesto učiteljem, komu je njemački jezik sporedna stroka, a hrvatski jezik ili klas. filologija ili historija i geografija glavna. S tim mjestom skopćana su beriva normirana zakonom za učitelje srednjih škola u Austriji.

Ne nadje li se usposobljen učitelj, najmjesti će se suplenat s pravom stalnoga namještenja mjesto stečenog usposobljenju. Suplenut odredit će se negradu privjerena mješnim prilikama.

Na ovo mjesto raspisuje se ovijem natječaj do konca mjeseca svibnja o. g. Molbenice valjuno obložene neka se uprave na Glavarstvo općine Volosko Opatija.

Glavarstvo općine.

VOLOSKO, dne 28. travnja 1910.

Natječaj.

Raspisuje se natječaj na mjesto općinskog liječnika za mjestnu općinu Puntat sa sijalom u Puntu.

Godišnja plaća je K. 8000, te će liječnik dobivati stan u naravi.

Za lijecenje bolestnika bira takse, fiksirane u §§ 10. i 30. organizetskog pravilnika.

Za lijecenje bolestnika izvan okružja, od 2 km. od sjedišta pripada lijecniku prisobđuju od 64 fl. po km. (tour-retour) u inicijalno putnog troška na nekolim putovima, a na kolnim 40 fl. po km.

Zahtjeva se: usposobljenje u sveukupnom lijecništvu, austrijsko državljanstvo i poznavanje hrvatskog jezika.

Lijecnik će držati lijekarnički ormari, ako mu to dozvoli politička oblast.

Cim općinski liječnik postigne definitivnost imade pravo na mirovnische dozvanku za sebe, udiočev i sročad polog zakona od 12./VIII. 1907. br. 42 l. p. z.

Srite „Našu Slogu“.

Liječnik za očne bolesti

Dr. J. Ožbolt

bitni liječnik i operateur na bečkoj klinici Prof. Fuchs.

ordinira u svom ambulatoriju na Ricci (Flume) Piazza Andrássy N. 2, II. kat.

od 10—12; 3—4.

